

KARA- MASKE

HAFTALIK-

-MECMUA

SAYI
20

Karlotti

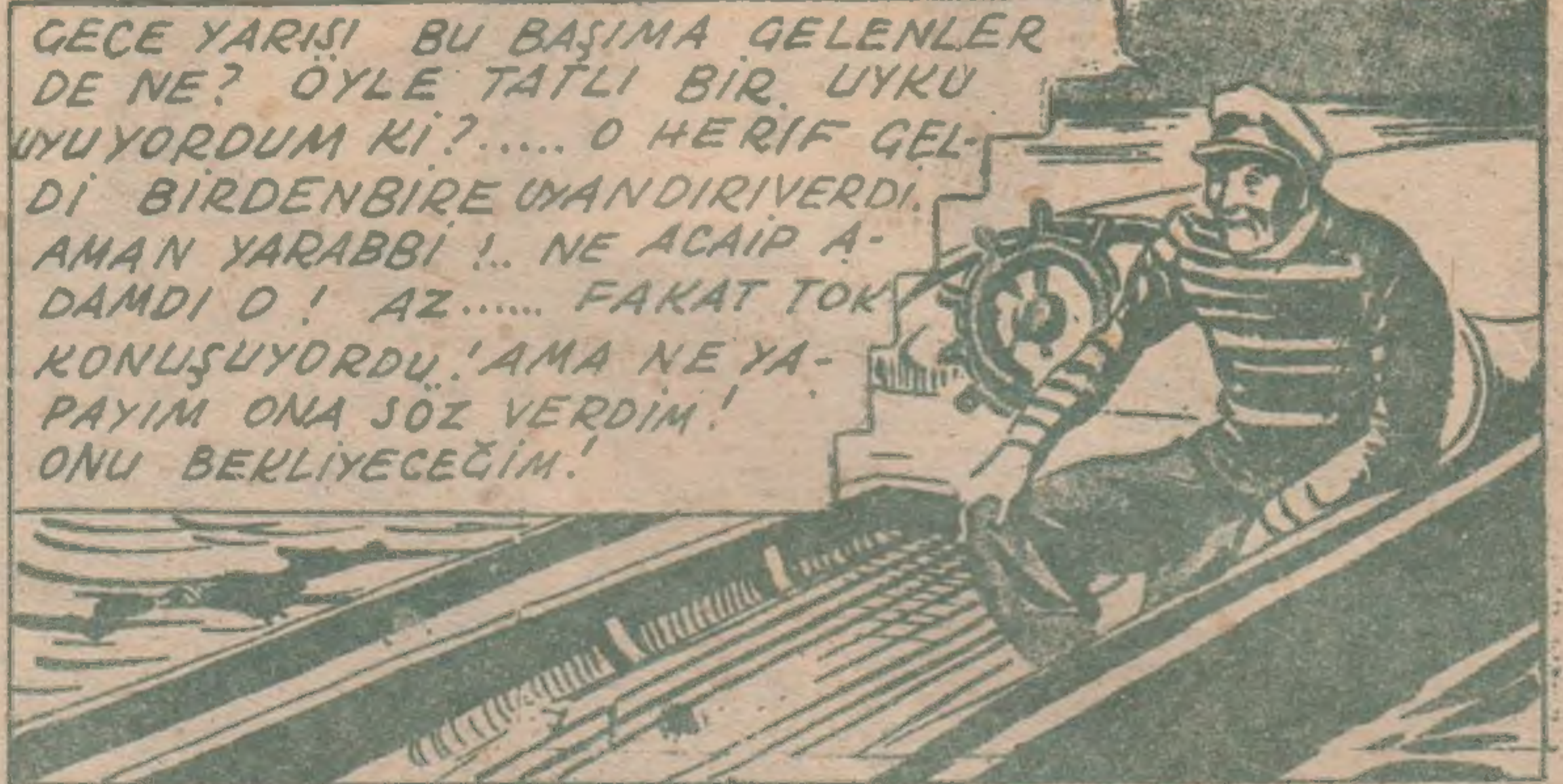
Kızıl Maske

20

ANLADIM! SEN HİÇ
MERAK ETME!
SÖZ VERİYORUM
SENİ BEKLEYECE
GİM

GECE YARIŞI BU BAŞIMA GELENLER
DE NE? ÖYLE TATLI BİR UYKU
UYUYORDUM Kİ?... O HERİF GEL-
Dİ BİRDENBİRE UYANDIRIVERDİ.
AMAN YARABBI!.. NE ACAIP A-
DAMDİ O! AZ..... FAKAT TOK
KONUŞUYORDU! AMA NE YA-
PAYIM ONA SÖZ VERDİM!
ONU BEKLEYECEĞİM!

NELERMİŞ
SİZİN ANLA-
TACAKLARI-
NIZ?

SÖYLEYİM... BİRİNCİSİ YA
...HEP BİZİMLE KALIR-
SINIZ VEYA
DENİZDEBA-
LIKLARA YEM
OLURSUNUZ!

BENİ DE KEN-
DİNİZ GİBİ DE-
NİZ HAYDUDU
MI YAPMAK
İSTİYORSUNUZ!

BU DA BİR MESLEK
SAYILIR HEM DE
ÇOK ZEY-
KLI BİR
MESLEK
TIR BE-
GENDİ-
NİZ Mİ?

KİMBİLİR KIZ GEMİ-
YE AYAK ATTIGINA NE
KADAR PIŞMAN OL-
MUŞTUR! RİRLER DİYORLAR!

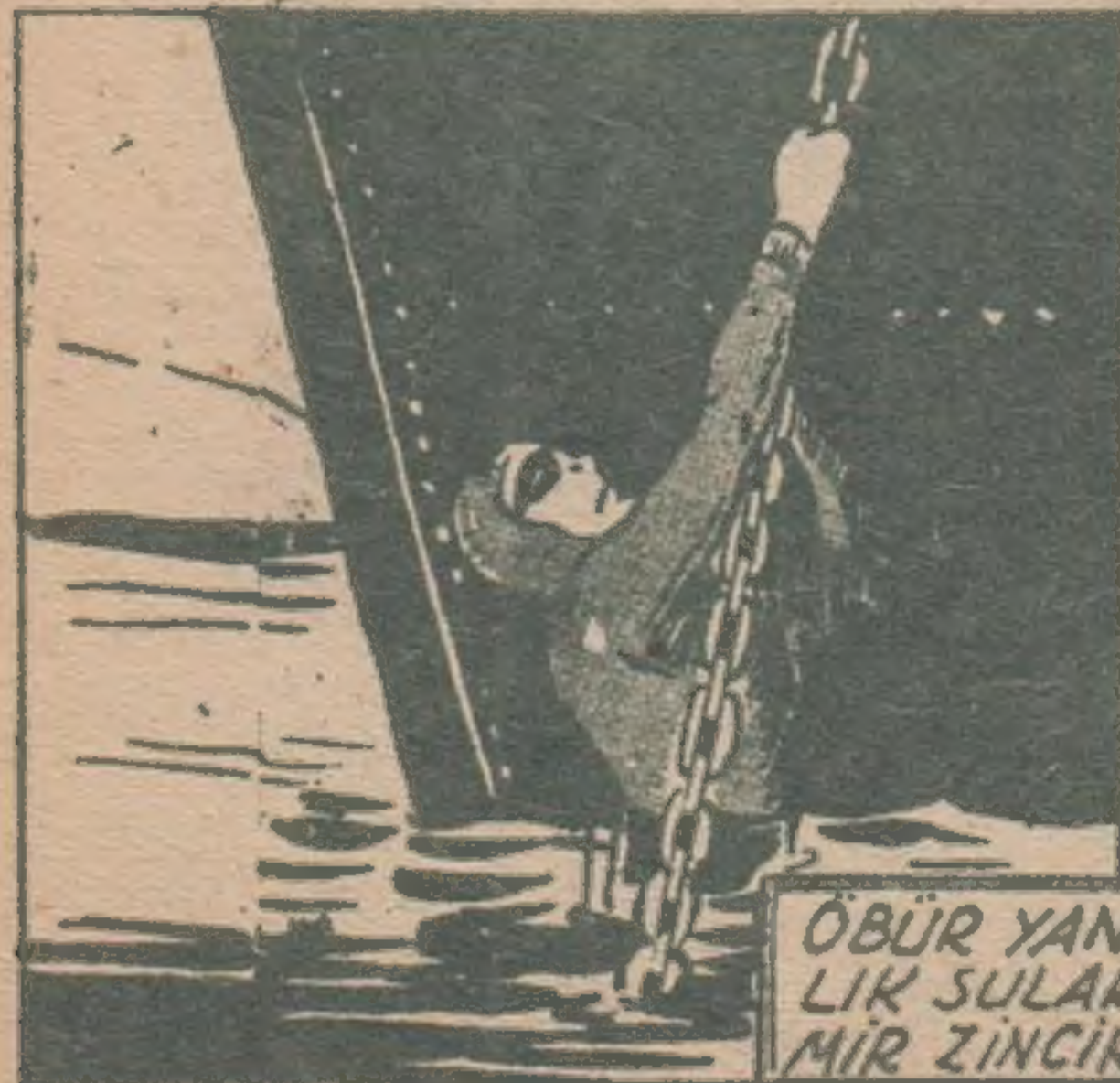
DIANA ARTIK BA-
RON DANTON'UN
ELİNDE ESİRDİ,
DİĞER TARAFTAN
GEMİDEKİLERE KAT-
ILMAYI RED ET-
MİŞTİ.

!?...

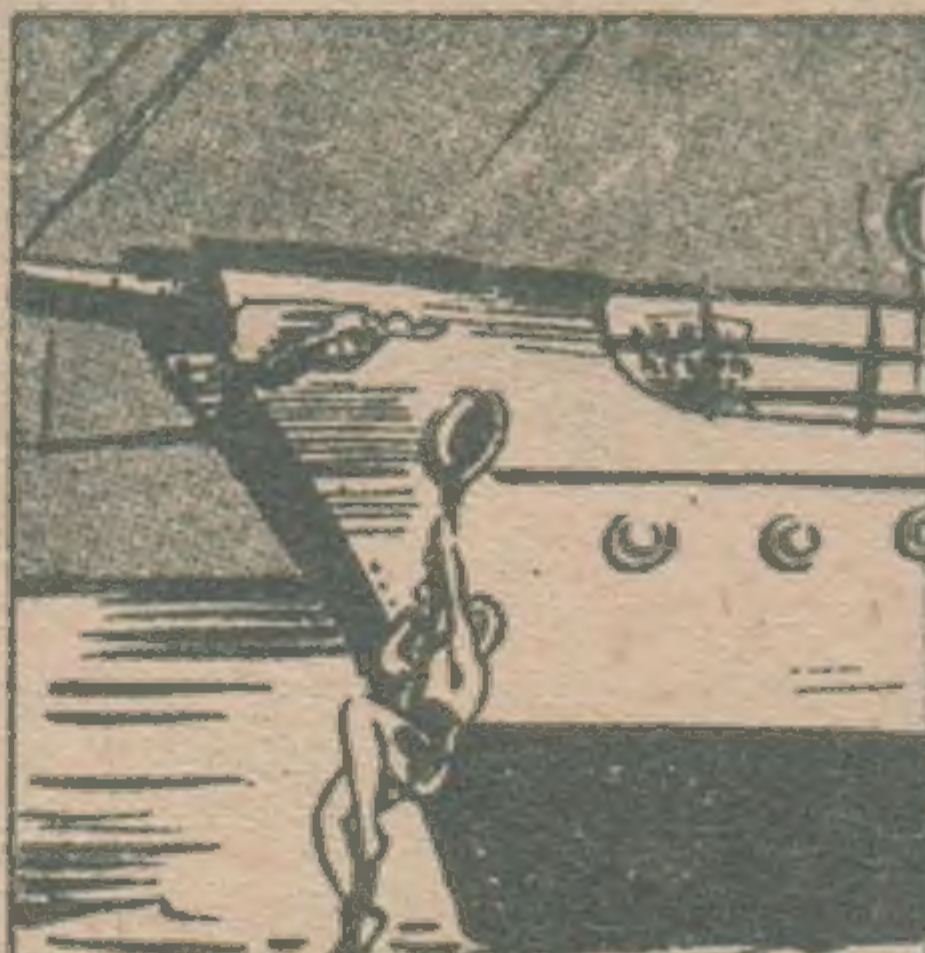
BALIKLARA YEM
OLMAYI İSTİYO-
RUM

İYİ DÜŞÜNÜZ
BAYAN!
SULAR ÇOK
DERİN VE
SOĞUKTUR!

ÖBÜR YANDAN KIZIL MASKE, KARAN-
LIK SULAR ARASINDA GEMİNİN DE-
MİR ZİNCİRİNE TIRMANMIYA ÇALIŞIYORDU.

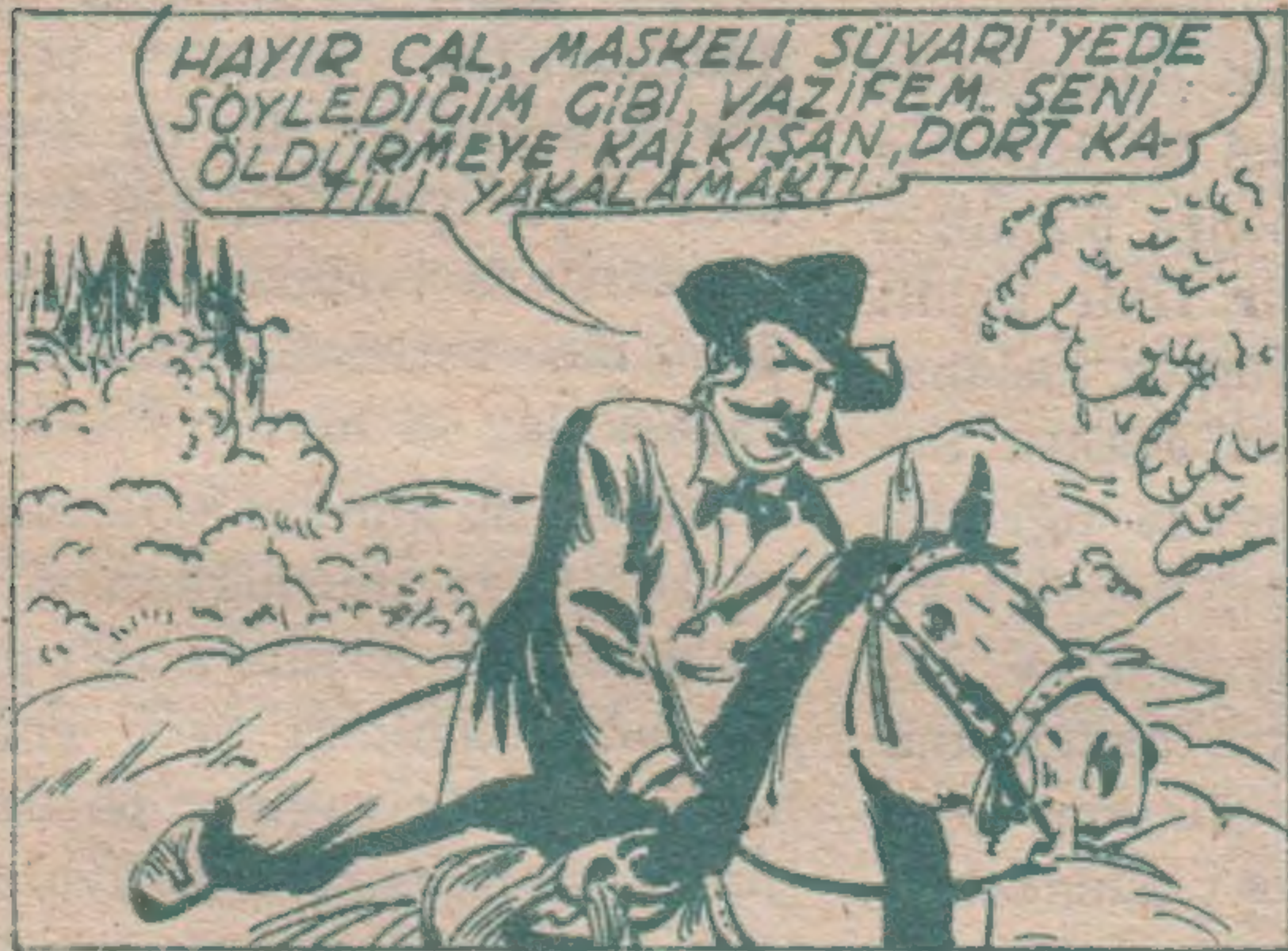
ANNEM SİZİ KIBAR
BİR ADAM, ZANNE
DİYORDU, HALBUKİ
ŞİMDİ GÖRSE!

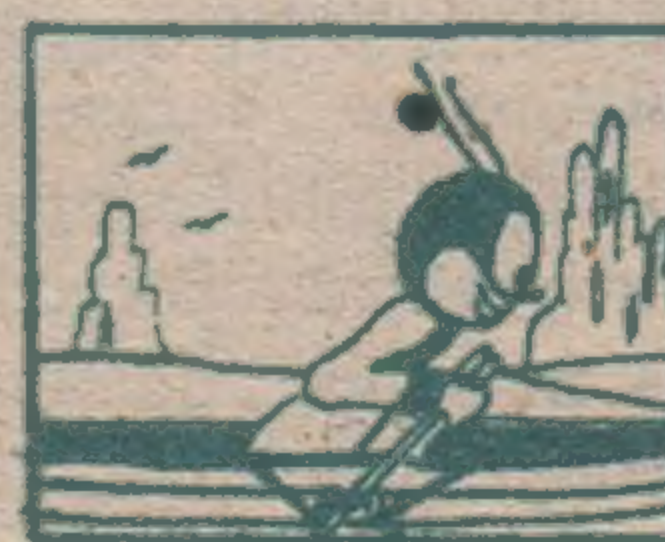
ŞU KOCAKARILARIN-
NIN DA PEK TUHAF
DÜŞÜNÜŞLERİ VAR!
ŞİMDİ HANGİSİNİ
SEÇECEĞİNİ KARAR-
LAŞTIRINIZ!
GELİN BİR
DENİZE
BAKIN!

ARKASI VAR...

Maskeli Süvari 20

ARKASI VAR

İpten Kurtulan Adam!

Bazı öyle vakalar vardır ki insanın bir türlü bunlara inanaçağı gelmiyor. Hindistanda fakirlerin, insanın gözü önünde bir tohumdan koskoca meyva ağacı yetistirdiklerini size söylerler ve belki inanmazsınız. Fakat hakikat budur. Orada öyle garip ve inanılmaz şeyler olur ki, insanın bunları gördüğü halde, inanası gelmez bir türlü.

İşte, uzun yıllar Hindistanda kalmış bir dostumun bana anlattığı vaka da böyle inanılmaz şeylerden biri. Eğer, dostum bu vakaya bizzat karışmış olmasaydı, söylediklerinin rüyada görülebilen hayali şeylerden olduğuna inanacaktım. Fakat yalnız onun vakaya karışmış olması değil, aynı zamanda sözüne güvenilir bir adam oluşu da anlattığı vakayı olduğu gibi kabul etmeme sebep oldu.

Size bu inanılmaz vakayı bizzat onun ağzından nakletmem daha doğru olacak. Çünkü bu suretle hem bir üçüncü kimse vakaya karışmıyacak ve hem de hikâyenin tadı-tuzu bozulmıyacak. Dostum o garip hikâyesine şöyle başladı:

— Cenup eyaletlerinde yedi sene kaldıktan sonra, şimalle geçtim, Amritsar şehri yanında büyük bir çuval fabrikasında çalışmaya başladım. Fabrikanın bulunduğu şehirde başka birçok yabancılar daha vardı. İşimizi gücümüzü bitirdikten sonra Hindistanda bir nevi kulüp hizmetini gören Bungalow'da tolanıp iskambil, Hind tavlasi oynuyor ve günümüzü öyle geçiriyorduk. Hepimiz bekârdık ve bunun içinde yapacağımız bütün işlerde

tam mânasiyle serbesttik. Bazen aklımıza eserse gece yarısı müthiş Kobra yılanlarının kum gibi kaynaştığı eski mabe de gidiyor, nehirde kayıkla geziyor, kafaları tıtsıledığımız zaman da Amritsar'a kadar inip kenar mahallelerde türlü serserilik yapıyorduk.

“Ama günlerin yeknasaklığı, sıcak ve insanı boğan vatan hasreti hiçbirimizi bırakmıyordu. Bunlar ensemize binmiş boza pişiriyor ve bizi zavandan çıkarıyordu.”

“Bir gece yarısı Bungalowda halis iskoç viskisi ile kafaları iyice çektikten sonra birimizin aklına parlak bir fikir geldi: O gece bulunduğumuz kasabada bir haydut asılacaktı. Senelerdenberi Cöngl'de uğruluk etmiş olan bu azılı haydut ya kayı ele vermiş ve kısa bir mahkemeden sonra asılmasına karar verilmişti. Haydut gece yarısından sonra asılacaktı. Biz, orada eğlenip, konuşurken adam her halde çoktan asılmış olacaktı.. Arkadaşın teklifi şuydu: Herkes ortaya 100 rupye koyacak. sonra bir kur'a çekilecek. Bu kur'ayı kim kazanırsa, asılan haydudun bulunduğu yere gidip, herifi omuzuna alarak buraya getirecek ve biriken paraları alacaktı..”

“Kafalarımız o kadar dumanlıydı ki bu bahsin türkünüğü ve hattâ güçlüğü bile bizi düştürmemişti. Herkes: “Kabul, kabul..” diye bağırarak masanın üzerine gümüş yüzer rupyeleri atıyorlardı. On dört kişiydik ve masanın üzerinde tam 1400 rupye birikmişti. İçimizden birisi, on üç boş ve bir

tane (X) işareti olan kâğıd katlayıp mantar şapkanın içine attı. Sıra ile çektik, (X) işaretli kâğıt Siamlı, Hetine çıktı. Asılan adamı o sırtlayıp getirecekti. Hemen hazırlandı. Dışarda bardaktan boşanırcasına yağmur yağıyordu. Bunun için asılan adamın etrafında muhafızlardan başka kimsenin bulunmadığı muhakkaktı. Fakat bir mesele vardı: Ölüyü sırtlayıp buraya getirmeği hepimiz kabul etmiştik ama, onu oradan nasıl alacağımızı düşünmemiştik. Nihayet teklifi yapan arkadaş: “Bu da kolay, dedi” “Şu paradan 200 rupye musafızlara verilirse, asılan adamı bize verirler. Ölüsünü ne yapacaklar ki herifin.”

Mesele bu suretle halledilince Hetin yağmurluğunu sırtına, şapkasını başına attığı gibi haydudun asıldığı yere yollandı. Dışarda yağmur bardaktan boşanırcasına yağıyordu. Hiçbirimiz konuşmuyorduk. Dakikalarca öyle konuşmadan bekledik. Yaptığımız deliliğin türkünüğünü şimdi anlamıştık ama, iş işten çoktan geçmişti. Nihayet dışarıda bir hareket oldu. Hepimize heyecanla kapıya koştuk, fakat daha bizim açmamıza vakit kalmadan Hetin'in:

— Savulun geliyorum, diye bağırıldığını duyduk.

Ardından odanın kapısına bir tekme vuruldu ve Siamlı omuzunda, kolları ve bacakları sallanan asılmış adamla göründü. Üstü başı sırsıklam olmuştu, fakat yaptığı işten memnun bir hali vardı. Beyaz kefeni içersinde mum gibi kas katı kesilen biçare haydudun

masanın üzerine fırlatıp attı. Ölünün kafası masaya çarpa - rak tok bir ses çıkardı ve yu - valarından fırlamış gibi duran gözleri tavana dikildi. Manza - ra o kadar ürkünç ve tiksini - diriciydi ki hiçbirimiz ne Siam lıyı alkışlıyor, ne de ağzımızı açıp bir kelime söylüyorduk. Nihayet Siamlı Hetin:

— Çıkın paraları, diye ho - murdandı:

Buna vakit bırakmadan man tar şapkaya saldırdı. 1400 rup yeyi cebine yerleştirdi. Bir ta - raftan da kesik kesik, soluya - rak anlatıyordu:

— Herifi almak o kadar ko - lay olmadı. Muhafızı kandırın caya kadar anamdan emdiğim süt burnumdan geldi ama, ni - hayet adamın eline 100 rupye sıkıştırınca yarım saat için ö - lüyü verdi. Asılalı bir buçuk saatten fazla olmanış.. Şimdi onu götürmek lâzım.

Hetin bunları anlatırken ma sanın yanında duran bir arka - daşımız:

— Aman Allahım, diye ba - gırarak geri geri çekildi.

Yüzü sararmış, dudakları tit riyor, büyümiş gözlerle masa

nın üzerindeki ölüye bakıyor - du. Gözlerimiz ölüye ilişkince hepimizin dudaklarından bir hayret nidası fırladı. Nasıl fır - lamasın ki, biraz evvel öbür dünyayı boylayan haydut, ba - şını yavaşça kaldırmış, şaşkın ve sersem bakışlarla bizi sü - züyordu. Biran hiçbirimiz ona yaklaşmağa cesaret edemedik. Nihayet delice cesareti olan Bojanski, yavaşça hortlağa yaklaştı. Haydut şimdi daha fazla doğrulmuş ve kollarına dayanarak bize bakmağa baş - lamıştı. Sonra hafif bir sesle ve Ordu lisaniyle:

— Neredeyim ben, diye mır - rıldandı.

Vaziyeti hâlâ kavrayama - mıştı. Bojanski ona işi anlat - tı. Haydut halsiz bir vaziyette dinliyordu. Sonra kendisini to - parladı. Masanın üzerine bağ - daş kurarak, başını avuçları içersine aldı ve hikâyesini, ba - şından sonuna kadar anlattı.

Yirmi senedenberi Cöngl'de haydutluk ederek birçok kim - selerin canını yakmış. Yalnız bir vaka hariç, onu da şöyle anlattı:

— Bir gün küçük bir köyden

geçiyordum. Çocukların bir arı peteğine taş attıklarını ve el - lerindeki sopalarla arıları öldür - düklerini gördüm. Çocukları oradan kovdum ve arıları kur - tardım. İşte hayatımda yaptı - ğım yegâne iyi hareket bu - dur benim. Asılacağım sırada bilmiyorum nasıl oldu, tam ip boynuma geçirilip de ayakları - mın altındaki sandık itilince, bir saniye kadar boşlukta sal - landım ama, sonra ayaklarım bir şeye dayandı ve ip boğazı - mı acıtmamağa başladı. Fakat o bir saniyelik zamanda ken - dimi kaybetmişim... Bunun rü yada mı, yoksa hakikatte mi olduğunu bilmiyorum, fakat iş - te ölmemişim demek ki.."

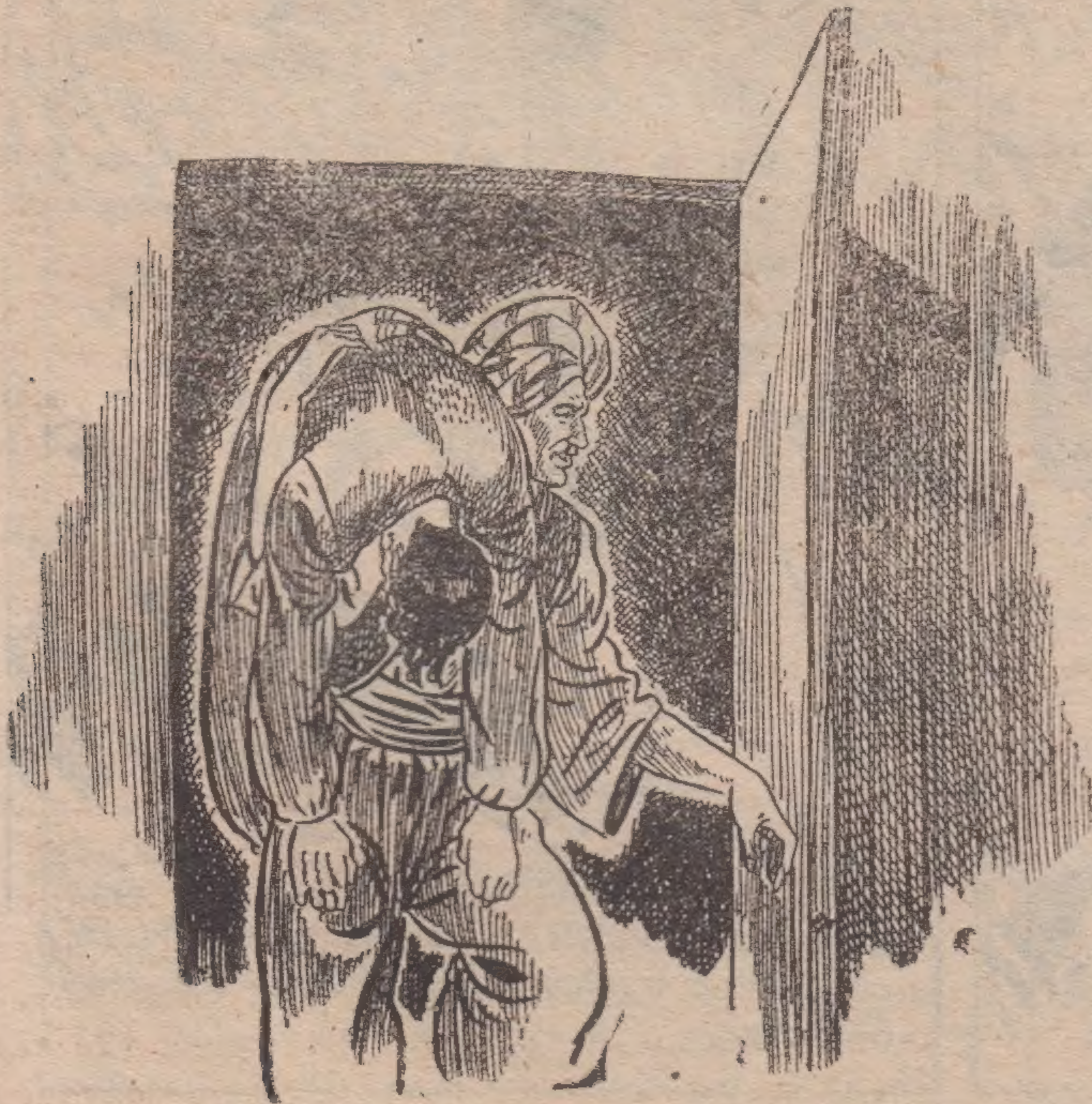
Sonra başını eğdi:

— Beni kurtaran o arı pe - teği oldu, dedi "Buna yemin ederim!"

Adam konuşmasını bitirince meselenin dehşeti karşısında ne yapacağımızı düşünmeğe başladık. Vicdanımız ölümden bir kere kurtulan bu azılı hay - dudu tekrar ipe göndermeğe razı olamıyordu. Zaten biz de suçlu vaziyetteydik, eğer onu ipten kurtardığımız anlaşılırsa hepimizi mahkûm ederlerdi. Nihayet düşünme taşına bir ka - rara vardık. Bahis parasını, yani Siamlının kazandığı 1400 rupyeyi ona verdik ve izini belli etmeden ortadan kaybol - masını söyledik. Haydut hepi - mize candan teşekkür etti ve henüz aydınlık bastırmadan Cöngl'a ulaşmak için Bunglavv dan çekip gitti.

Bu vakayı yalnız on dört kişi biliyorduk ve hepimiz kimseye söylememeye yemin ettik. Şim di aradan yıllar geçti. Anlat - sam da ehemmiyeti yok, çünkü bunu da Hind'in o peri masal - larından biri zannedeceklerdir.

Dostumun hikâyesi burada bitiyor. Bilmem siz bu vakaya inandınız mı? ama size önden söyledim, oradaki şeyleri görse - niz bile zor inanırsınız diye..

ORMANLAR HÂKİMİ

20

CİM

YERLİ KIZ ANA : "BAK.... ATMACALAR..
DIYE BAĞIRDI.

"DÖRT PARÇAYA OYULMUŞ BİR İSKELET.. CİM YÜZÜĞÜ GÖRÜNCE ÜZÜNTÜYLE BAŞINI EĞDİ: "YERLİLER BİKSBI'YI KAPLANLARA YEM OLARAK KULLANMIS LAR!"

CİM BİNBAŞININ İSKELETİNİ GÖMDÜKTEN SONRA: "SENİN ÖDEVİNİ BEDEVAM ETTİRECEĞİM.. RUHUN RAHA OLSUN.."

Arslan Prens

20

KARI KOCA BİR MUDDET ANA - OĞUL
GİBİ DERTLEŞTİLER.

KATVIN SEVGİLİ ALEDA'SINI BAĞRINA BAS-
MAK İÇİN SABIRSIZLANMIŞTI. ARSLAN
PRENS ALEDA'NIN MESUT FAKAT BİTKİN
BİR ÇOCUK GİBİ KATVIN'İN GÖĞSÜNE KA-
PANIP AĞLADIĞINI GÖRÜNCE ŞAŞIRDI. A-
LEDADAKİ BU ANI DEĞİŞİKLİK GENÇ ADA-

MA KADINLARI ANLAMAMIN
ÇOK GÜÇ OLDUĞUNU ÖĞRETMİŞTİ. TAM O
SIRADA BİR HABERÇİ GELDİ VE: "ULFRUN-
UN ADAMLARI KIZILDERİLİLERLE MUHARE-
BE ETMİŞ VE ESİR DÜŞMÜŞLER." DİYE BA-

"GİRDİ. HEP BİRLİKTE GEMİYE DÖN-
DÜKLERİ ZAMAN ARSLAN PRENS: "ONLARI
BURADA BIRAKIP VATANIMIZA DÖNEBİLİR-
DİK FAKAT KENDİ İRKİMİZDAN OLANLA-
RIN KIZILDERİLİLER TARAFINDAN ÖLDÜ-
RÜLMESİNE TAHAMMÜL EDEMEM."

Merdivendeki ADAM

— 20 —

— Yeni bir müdür mü geliyor?

— Evet, Mr. O'Leary isminde biri. Genç bir şey, birkaç sene içinde yükseliverdi. Nasıl oldu bilmiyorum. Pek mühim bir adam değildir.

Dr. Kunce komiser muavini'nin sözünü keserek:

— Yok canım, dedi. O mühimsemediğiniz genç adam, bir çok cinayetlerin faillerini bulmuş ve polisi çok defa gayet müşkül meseleleri üzerine alarak daima halletmiştir. İnkâr

Leary midir? diye sordum.

— Evet efendim. Lance O'Leary. Yoksa onunla tanışıklığınız mı var?

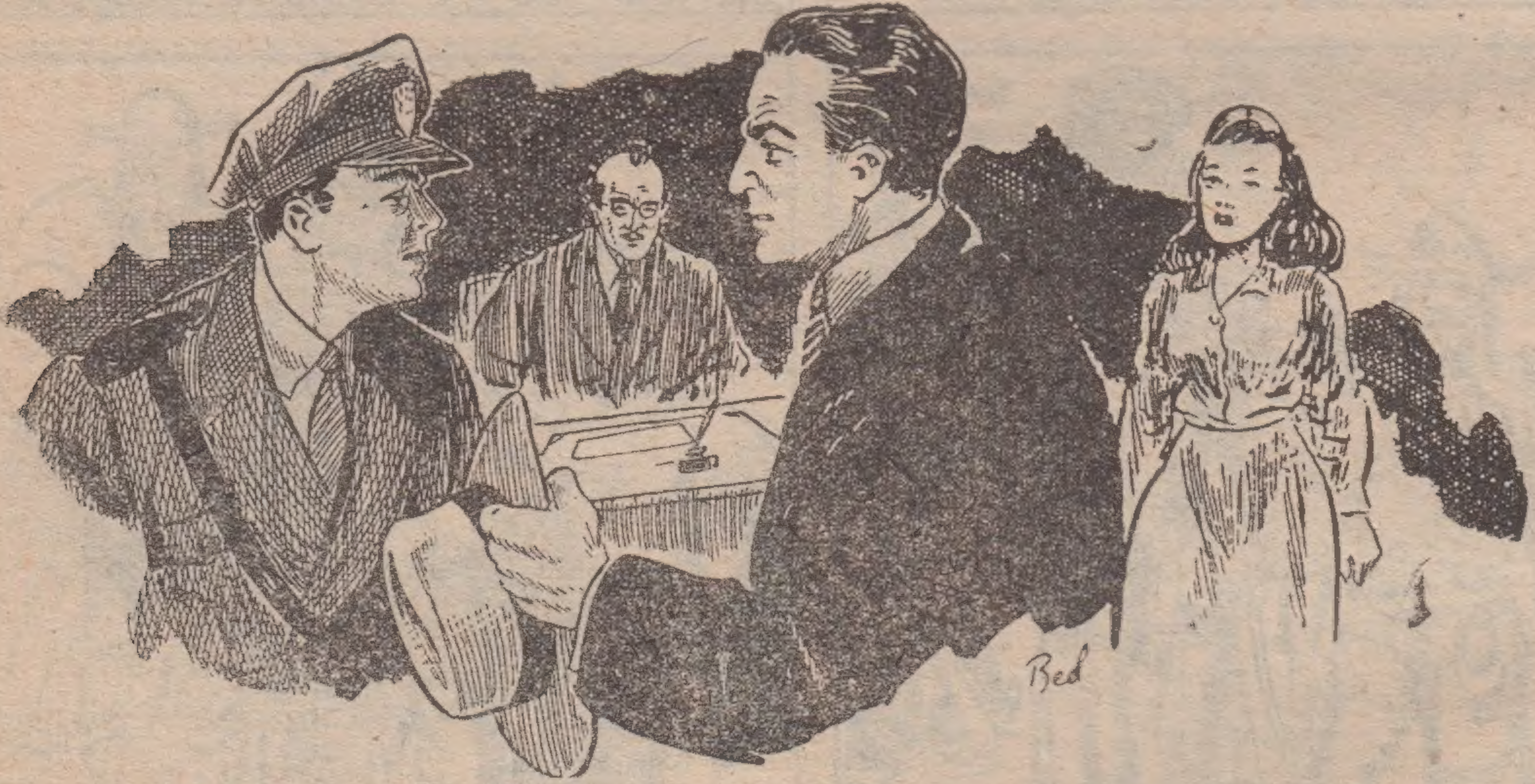
— Birkaç sene evvel hastalanmıştı, ona hastabakıcılık ettim.

— Ya..

İhtimal Mr. Lamb yeni amiri hakkında daha fazla şeyler öğrenmek istiyordu, fakat sormağa cesaret edemedi, ben de fazla bir şey söylemedim. Lance ne kadar yakından tanıdığımı hatta kendisine bazı yardımlarda bulunduğumu anlat-

hiç te hoş bir şey değildi. Dr. Kunce birkaç defa öksürdü, bir şey söyleyecekti, fakat tam bu sırada kapı açıldı ve içeri Kenwood Ladd girdi. Court Melady ayağa kalktı. Bir an evvel gitmek istediği belliydi. Komiser muavini: "Gidebilirsiniz, fakat dün akşam hastahaneden çıktığınızı veya eve girdiğinizi görmüş olan birini bulursanız çok iyi olacak", dedi. Court Melady bu tavsiyeyi işitmemiş gibi:

— Olup bitenler hakkında bana muntazaman malûmat vermenizi rica ederim. Karım meraktan âdeta hasta oldu.

etmeyiniz, bu sefer de size çok faydası dokunabilir.

— Belki öyledir amma, canıyı o gelmeden bulacağım mesele de halledilmiş olacak. Böylece onun müdahale etmesine lüzum kalmaz.

O'Leary ismini duyunca aklakadar oldum:

— Mr. Lamb, dedim bu bahsettığınız O'Leary, Lance O'

mağa lüzum görmedim..

O zamana kadar susan Court Melady:

— Şu O'Leary dediğiniz adam çok yaman, dedi. Onu bir ziyafette tanıdım. Genç olmasına rağmen çok bilgili ve çok enerjik bir adam. Burada olsaydı eminim canıyı de amcamı da çoktan bulurdu.

Bu komiser muavini için

Amcamı bulmazsanız hakikaten ayıp olur, dedi.

Komiser muavini kıpkırmızı oldu, fakat bir şey söylemedi. Court Melady ise gayet sakin bir tavırla:

— Hallo Ladd, dedi. İş sarpasardı azızım.

— Biliyorum, haberim var. Mr. Court dışarı çıktı. Kenwood Ladd:

— Hallo doktor, dedi, ve komiser muavini ile beni hafif bir baş işaretile selâmlıyarak, koltuklardan birine oturdu.

Genç adamın kötü bir gece geçirdiği belliydi, fakat mümkün olduğu kadar soğukkanlı görünmeğe çalışıyordu. Dr. Kuncce:

— Başımız belâda Ladd, dedi. Bilmem bu işin altından yüzümüzün aklıyla kalkabilecekmiz. Tahkikatımız sabah-tanberi devam ediyor. Doğrusu çok yorucu bir işmiş...

Kenwood sakın bir tavırla:

— Öyle olduğunu tahmin ederim, dedi. İşin hastahanedecereyan etmesi, herşeyi hastalardan saklamak mecburiyetinde olunuz, gazetecilerin işi haber almış olmaları, bütün bunlar işinizi kolaylaştıracak mahiyette değildir.

Komiser muavini:

— Hakkınız var dedi. Maa-mafih yavaş yavaş hakikate yaklaşıyoruz.

Mr. Ladd nezaketle:

— Ya... dedi. Ve bir sigara yaktı. Komiser muavini vakit kaybetmek istemiyormuş gibi, derhal sorguya girişerek:

— Dün gece buradaydınız değil mi Mr. Ladd? diye sordu.

— Evet.

— Bn Harrigan'ı görmeğe gelmiştiniz galiba.

— Evet.

— Harrigan'larla dost musunuz?

— Şey... Tabii, yani benim müşterilerimdir, onlara bir ev yaptırıyorum da...

— Dr. Harrigan'la iyi görüşür müsünüz?

— Tabii, ekseriya Bn. Harrigan'la görüşmeme rağmen onunla da ara sıra görüştüğümüz olurdu.

— Neden?

— Evin iç taksimatıyla daha çok Bn. Harrigan alâkadar dı da ondan. Dr. Harrigan bu

hususla hiç bir fikir ileri sürmez daima: "Karım nasıl istiyorsa öyle olsun" derdi.

Bunun böyle olması pek te iyi bir şey değildi, kadınlar işe karıştı mı evin plânı tamamen olmasa bile kısmen değişir.

— Tabii bu da sizin için pek hoş bir şey olmaz. Anlıyorum efendim, anlıyorum.

Komiser muavini bir şeyler düşünüyordu. Bu düşündüklerinin hiç te Kenwood'un lehinde olmadığı belliydi. Halbuki genç mimar bunun hiç farkında değildi, sükûnetle sigarasını içmeğe devam ediyordu. Mr. Lamb birdenbire aklına gelmiş gibi:

— Mr. Ladd, dedi, dün akşam hastahaneden saat kaçta ayrıldınız? diye sordu.

— Kat'i olarak bir şey söyleyemem, sitajyer Bn. Harrigan'ın odasına girip de gitme

zamanının geldiğini haber verdiği zaman saat 9,30 du galiba. Bn. Harrigan'la birkaç dakika daha konuştuk, sonra çıkıp gittim. Saate bakmadığım için bilmiyorum amma herhalde ona yirmi vardı.

— Buradan çıktıktan sonra nereye gittiniz?

— Sokakta biraz dolaşım.

— Tanıdıklarınızdan bir kimseye rastladınız mı?

— Hatırmıda kaldığına göre, rastlamadım.

— Nerede oturuyorsunuz?

— Wetwood'ta.

— Şu içinde birçok daireler bulunan büyük binada mı?

— Evet.

— O halde geldiğinizi görem olmuştur herhalde.

— Hayır, zannetmiyorum.

— Bu apartımanda bir kapıcı, bir hademe falan yok mudur?

— Gece nöbetini yapan bir kapıcı var ama geldiğimi görmedi, odasında meğuldu ben de seslenmedim.

— Pek merdivende falan kimseye rastlamadınız mı?

— Hayır.

(Devamı var)

K a r a

M A S K E

Pazartesi günleri çıkar
haftalık mecmua

Sahibi ve Yazı İşlerini Füllen
İdare Eden

Yazı İşleri Müdürü
H A M İ T Ş E N D Ü R

Yazı ve Teknik Sekreter
Karlotti Pietro

Basıldığı yer :

Kapak: Alâeddin Kral Mat
İç baskı ve dizgi: VAKİT
Basımevi

Adres: Vakıf Yurdu, Kat II
Posta Kutusu: 448

ABONE ŞARTLARI
Yıllık 780, altı aylık 390 Kr.

Sayısı 15 Kurş

Yıl: 1 — Cilt: 1 — Sayı 20
8 MART 1948

GELECEK SAYIDA

Şimdiye kadar benzeri hiç bir mecmuada çıkmayan büyük casusluk romanı

SİNGAPUR
ESRARI

Gelecek sayıdan itibaren mecmuamıza ilâve olarak forma şeklinde verilecektir.

20.000
vlt

3

KE-SAR AMELE
BAŞI VE TERCÜ-
MANIMIZDI.

HEYET BASKANI DOKTOR
LUGER DEĞERLİ BİR A-
LIMDI.

ANLAŞTIK DEĞİL Mİ ŞETİN
NEHRİN GEÇİDİNİ GELİN-
CE İKİ KOLA AYRILIP VADI

YE
TIRMA-
NACAĞIZ

BİR MÂNİ ÇIRMAZSA 8-10
GÜN SONRA TEKRAR BULU-
ŞURUZ BU ARADA İRTİBATI
RADYO İLE TEMİN EDECEĞİZ.

7 HAZİRAN 1937 DE İKİYE AYRILDIK. BEN KUZE-
Y GRUBU ŞEFİ İDİM. KE-
SAR BENİMLE İDİ.

GÖK'E DÜŞÜNCELİ
DÜŞÜNCELİ BAKIYOR-
SUN NE VAR KE-SAR.

SAİB, BAK! BU DAĞDA GÖ-
RECEĞİMİZ. SON KUŞ KÜ-
MESİDİR. GÜNEŞ ÇOK YAKI-
YOR FIRTINA KEPÇAK...

ADAMLARA SÖYLE BU MA-
ĞARADA KONAKLAYACAĞIZ.

BAROMETRE
DÜŞÜYÜR..

GECELEYİN
MÜTHİŞ
GÖK GÜRÜL-
TÜLERİLE
FIRTINA
KOPTU...

KE-SAR! MALZEME-
Yİ İYİ MUHAFAZA ET!

3

ARKASI VAR

ÇOCUK ÄLEMİ

her hafta bir kat daha güzelleşiyor

CUMARTESİ GÜNLERİ MUTLAKA OKUYUNUZ !..

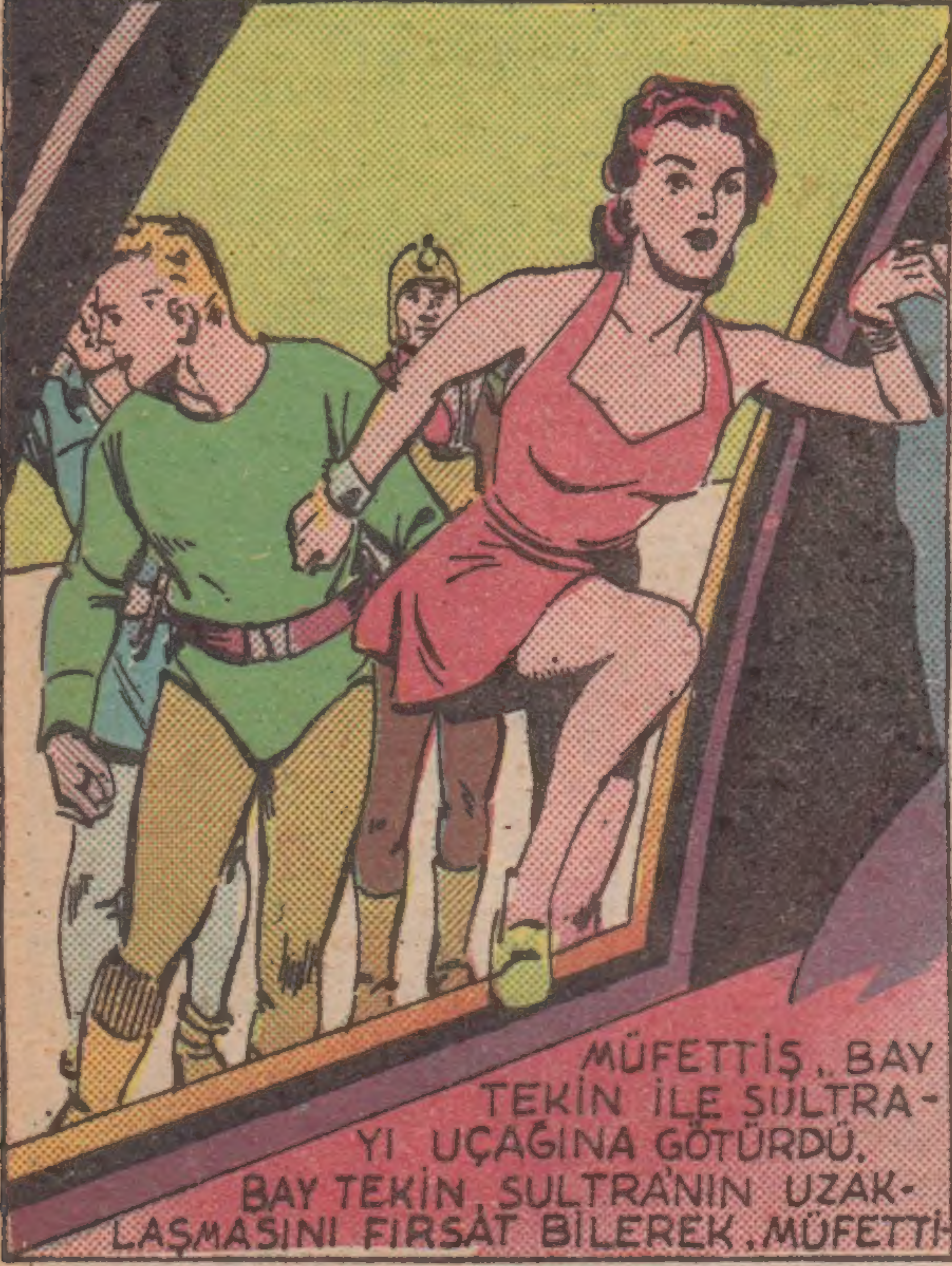
Mandrake

20

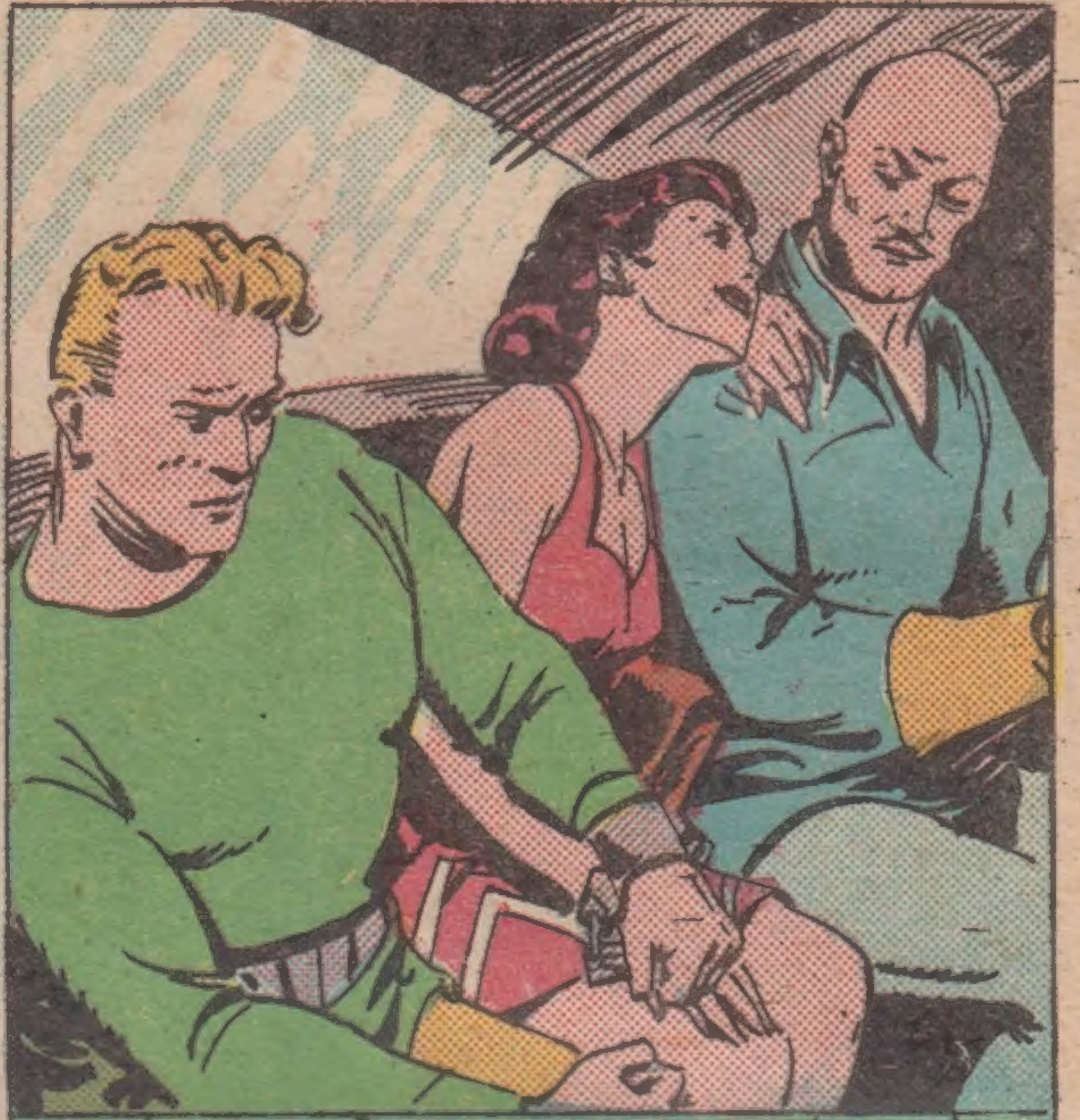

BAY TEKİN 20

MÜFETTİŞ, BAY TEKİN İLE SULTRA-YI UÇAĞINA GÖTÜRDÜ. BAY TEKİN, SULTRANIN UZAKLAŞMASINI FIRSAT BİLEREK, MÜFETTİŞ-

ŞE KİM OLDUĞUNU FISILDAMAK İSTEDİ... FAKAT O DAHA AĞZINI AÇMADAN, SULTRA-"TEŞEKKÜR EDERİM, DEFTO. SAHTE MÜFETTİŞLİK VESİKAN BİZİ KURTARDI... HAPİSTEN KURTULMAMA BU ARKA-

DAŞ YARDIM ETTİ... ON-DAN ŞÜPHE ETME... SULTRA EMRETTİ. BİZİ KABADAYILAR KRALINA GÖTÜR. ATOM LABORATUVARI HAKKINDA BENDEN RAPORLAR İSTİYECEĞİ MUHAKKAKTIR. UÇAK HIZLA GÖKYÜZÜNE FİRLADI...

KANG KENDİLERİNİ BEKLIYORSA YÜZ YÜZE GELDİKLERİ ZAMAN BAY TEKİN'İ TANIYACAGI MUHAKKAKTIR. BU İSE BAY TEKİN'İN İŞİNE GELMEZDİ. YERİNDEN FİRLADI VE BAŞINI TUTARAK BAĞIRMAYA BAŞLADI. "AY KENDİ KENDİMİ YARALADIM...!"

Haftaya : KANG'IN ELİNDE ..